

de og Udvikling (OECD) anbefaler til dels dobbeltbeskatningsoverenskomster vedrørende indkomst og formue, dels dobbeltbeskatningsoverenskomster vedrørende dødsboer og arv og vedrørende gaver. Til OECD-modellerne er knyttet bemærkninger, som er af væsentlig betydning ved anvendelsen af overenskomsterne.

Den ny overenskomsts kapitel om bistand i skattesager følger til dels OECD's og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, der er gennemført som dansk ret ved lov nr. 132 af 26. februar 1992.

Den ny overenskomst er opdelt i seks kapitler: I Generelle regler, II Beskatning af indkomst og formue, III Afgift af dødsboer, arv og gave, IV Bistand i skattesager, V Beskyttelse af skatteyderne samt VI Specialregler.

Desuden er der i en protokol en præcisering af betingelserne for udveksling af oplysninger.

Endelig er der i et bilag anført de skatter og afgifter, som er omfattet af overenskomsten.

Kapitel I

Generelle regler

Artikel 1. Formålet med overenskomsten

Bestemmelsen angiver det dobbelte formål med overenskomsten, dels at undgå dobbeltbeskatning, dels at sikre påligningen af skatter.

Artikel 2. Overenskomstens anvendelsesområde

Bestemmelsen angiver overenskomstens anvendelsesområde.

Der er en bestemmelse om de skatter og afgifter, som er omfattet af overenskomsten. For Danmarks vedkommende er det de sædvanlige indkomst- og formueskatter samt arve- og gaveafgift. Kapitel IV om bistand omfatter endvidere frigørelsesafgift, kommunal og amtskommunal grundskyld, afgifter på motorkøretøjer, tillæg til indkomst- og formueskat ved for sen selvangivelse samt renter og omkostninger (ved inddrivelse).

Overenskomsten skal også anvendes på ny skatter af samme eller væsentligt samme karakter som de gældende skatter, jf. stk. 3.

Efter ophævelsen af den danske arveafgift gælder overenskomsten i stedet for den ny boafgift, som træder i stedet for arveafgiften.

Der er endvidere en bestemmelse om de personer, der er omfattet af overenskomsten. Kapitel II (om beskatning af indkomst og formue)

gælder kun for personer og selskaber mv., der er hjemmehørende i en af eller i begge de to stater. Kapitel III (om afgift af dødsboer, arv og gave) gælder i tilfælde, hvor arvelader på dødstidspunktet eller gave giver på gavetidspunktet var hjemmehørende i en af eller begge de to stater. Kapitel IV (om bistand i skattesager) skal anvendes på enhver person og selskab mv., uanset om han er hjemmehørende eller statsborger i en af eller begge de to stater.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Bestemmelsen har en række almindelige definitioner af udtryk, som forekommer i overenskomsten. Der er således bl.a. en definition af Danmark og Tyskland. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 3 omfatter udtrykket »Danmark« i denne forbindelse ikke Færøerne og Grønland (litra c). Af betydning er især, at udtrykket »person« både omfatter en fysisk person og et selskab, og at udtrykket »selskab« omfatter enhver juridisk person og sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person (litra d og e). Udtrykket »foretagende i en kontraherende stat« betyder et foretagende, der drives af en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat (litra g). Der er endvidere definition af udtrykkene »fast ejendom« og »international trafik« (litra f og h).

Definitioner findes også i andre artikler, fx i artikel 4 »hjemmehørende« og artikel 5 »fast driftssted« samt i 10, 11 og 12 om den indkomst, som behandles i disse artikler.

Ved et lands anvendelse af overenskomsten skal udtryk, som ikke er defineret, efter artikel 3, stk. 2, fortolkes i overensstemmelse med det pågældende lands lovgivning, med mindre andet følger af sammenhængen.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Bestemmelsen definerer begrebet »hjemmehørende«. Da beskatningsretten til de forskellige typer indkomst i kapitel II og III knyttes enten til den stat, hvor indkomstmodtageren er hjemmehørende (bopælsstaten) eller til den stat, hvorfra indkomsten stammer (kildestaten), er det af afgørende betydning, at det kan afgøres, i hvilken stat indkomstmodtageren er hjemmehørende, dvs. hans bopælsstat.